

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/48/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3208200407
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2011:3208200407.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Lichnerovej a členov senátu JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa: V. C. D., E. N., K.. T. B.. XXX, D., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného C.. Y. G., D.., K., F. XX/XXX, R., proti odporkyni: Y. C., bytom G. E. XXXX/X, R. U. R., zastúpenej G.. A. H., advokátom, K.. XXX/X, R. U. R., o zaplatenie 138,68 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 30. decembra 2010 č. k. 4C/32/2010-261 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporkyni domáhal náhrady škody vo výške 138,68 eur z titulu zodpovednosti za schodok, zamietol. Vo výroku II. uviedol, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v prípade zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách ide o osobitnú zodpovednosť zamestnanca, pri ktorej sa vychádza z prezumpcie viny zamestnanca a uhrádza sa celá skutočná škoda. Škoda spočíva v nevyúčtovanom schodku na zverených hodnotách. Zodpovedným subjektom je zásadne zamestnanec v pracovnom pomere. Zamestnanec sa zbaví zodpovednosti, ak preukáže, že schodok vznikol sčasti alebo celkom bez jeho zavinenia. Dohoda o hmotnej zodpovednosti je hmotnoprávnou podmienkou založenia tohto druhu zodpovednosti. Predmetom dohody o hmotnej zodpovednosti môžu byť len predmety určené na obeh a obrat, vrátane finančnej hotovosti, ktoré musia preukázateľne chýbať. Schodkom je účtovný rozdiel medzi skutočným stavom zverených hodnôt, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať a medzi údajmi účtovnej evidencie, o ktorý je skutočný stav nižší ako stav účtovný. Pracovné podmienky majú podstatný význam pre možnosť zbavenia sa zodpovednosti zo strany zamestnanca. Medzi právne podmienky založenia zodpovednosti zamestnanca patrí aj podmienka, aby zamestnanec po celú dobu hmotnej zodpovednosti mal v osobnej dispozícii hodnoty, ktoré sú predmetom dohody o hmotnej zodpovednosti, pričom nie je nevyhnutné, aby zamestnanec tieto predmety stále u seba mal v osobnej opatere, stačí, ak ich má zabezpečené proti zásahu inej osoby. Súd prvého stupňa mal z vykonaného dokazovania preukázané, že odporkyňa mala s navrhovateľom platne uzatvorenú pracovnú zmluvu a dohodu o spoločnej hmotnej zodpovednosti. Konštatoval však, že z vykonaného dokazovania mal taktiež dostatočne preukázané, že odporkyňa nemala u navrhovateľa vytvorené také pracovné podmienky, na základe ktorých by sa mohla riadne starať o zverené hodnoty a to spolu s ostatnými zamestnancami, s ktorými bola uzatvorená spoločná hmotná zodpovednosť, keďže pracovala na pracovisku s viacerými zamestnancami, ktorí uzatvorili taktiež dohodu o hmotnej zodpovednosti. Z výpovede odporkyne, svedkov a oboznámením sa s plánom predajne potravín mal súd preukázané, že predajňa potravín - D. č. XXX F., v ktorej odporkyňa pracovala, a v ktorej bol vzhľadom na obsah Inventarizačného zápisu zo dňa 02.09.2004 zistený schodok, nebola dostatočne navrhovateľom zabezpečená v čase otváracích hodín, že v predajni

dochádzalo ku krádežiam. Odporkyňa žiadala o zabezpečenie predajne kamerovým systémom, čo v konaní potvrdila aj svedkyňa E. C., a to oznámením inšpektorovi - svedkovi D. T., ktorý, ako uviedol vo svojej výpovedi, bol oprávnený prijímať podnety od zamestnancov a tieto odovzdávať nadriadenému, ktorý ich ďalej riešil. Aj v zmysle uzatvorenej dohody o hmotnej zodpovednosti za schodok vyplývala pre odporkyňu možnosť oznámiť zistené nedostatky inšpektorovi. K tvrdeniu navrhovateľa, že nedostatky vážnejšieho rázu, ktoré by mohli ohroziť hospodárenie so zverenými hodnotami, odporkyňa neoznámila doporučeným listom zaslaným predsedovi družstva, mal za to, že v § 82 Zákonník práce ukladá vedúcim zamestnancom zabezpečovať prijatie včasných a účinných opatrení na ochranu majetku zamestnávateľa, čo si odporkyňa oznámením inšpektorovi, ktorý na predajni D. č. XXX F. vykonával kontroly, splnila. V súvislosti s tvrdením navrhovateľa o dostatočnom počte zamestnancov na predajni súd prvého stupňa poukázal na to, že zoznam zamestnancov, ktorý bol predložený navrhovateľom, ešte nepreukazuje, koľko zamestnancov skutočne počas prevádzkovej doby na predajni pracovalo, keďže títo zamestnanci pracovali na smeny, pričom navrhovateľ súdu uviedol, že dochádzkovými kartami zamestnancov predajne č. XXX F. nedisponuje, nakoľko boli skartované. Navrhovateľ ako dôkaz zároveň taktiež predložil výsledky ďalších inventúr vykonaných v predajni D. č. XXX F. v období od roku 2001, pričom všetkými uvedenými inventúrami bol zistený schodok - manko. Už z výsledkov týchto inventúr musel navrhovateľ zistiť nedostatky v zabezpečení predajne, prípadne iné nedostatky, v dôsledku ktorých dochádzalo na predajni ku schodkom, a to aj bez toho, aby bol na to upozorňovaný odporkyňou alebo ďalšími zamestnancami. Navrhovateľ ako zamestnávateľ bol preto povinný v zmysle § 177 ods. 1 Zákonníka práce urobiť opatrenia na odstránenie nedostatkov, čo však neurobil, pretože k vysokým schodkom dochádzalo aj naďalej, o čom svedčí výsledok inventúry vykonanej dňa 29.03.2005. Navrhovateľ mal vedomosť o tom, že prevádzková jednotka, predajňa č. XXX F. vykazuje nedostatky, keďže, ako uviedla svedkyňa E. H., vedúca personálneho odboru navrhovateľa, odporkyňa bola zaučená v supermarkete D., kde je dobré vedenie, nakoľko bolo potrebné odporkyňu zaučiť dobre, pretože v predajni v F. boli pretrvávajúce nedostatky. Z výpovede odporkyne a svedkov, osôb, ktoré spoločne s odporkyňou pracovali v predajni - D. č. XXX F. i z predloženého plánu predajne (č.l. 216) mal súd zároveň preukázané, že zamestnanci spoločne pracujúci v predajni nemohli vzhľadom na ich počet, pracovné úlohy a veľkosť a tvar predajne dostatočne dohliadať na zákazníkov predajne. Z výpovedí odporkyne bolo preukázané, že odporkyňa ako vedúca predajne kvôli pracovným úlohám na zverených predmetoch, tovar, priamo v predajni po celý čas dohliadať nemohla, pretože pracovala i v kancelárii, objednávala a prijímala tovar. I vzhľadom na veľkosť a usporiadanie priestoru predajne, o čom sa súd oboznámil z predloženého plánu predajne (č.l. 216), (obhliadku na mieste samom súd nevykonával, vzhľadom na skutočnosť, že v súčasnosti je tam iná prevádzka), mal súd dostatočne preukázané, že odporkyňa a ostatní zamestnanci nemali zabezpečené zamestnávateľom (navrhovateľom) také podmienky na výkon práce, aby nedochádzalo ku škodám na majetku navrhovateľa, a preto sa svojej zodpovednosti za schodok na zverených hodnotách preukázateľne zbavili. Ani ostatní zamestnankyne nemohli po celý čas dohliadať na predajňu, pretože pri plnení si pracovných povinností, keď sa nachádzali v mäsovom úseku, išlo o pulťový predaj, kedy tovar vážili, vo výhlade do predajne im bránili steny predajne. Ak tieto zamestnankyne mäsového úseku chceli prejsť do predajne, museli ísť cez sklad. Dve predavačky boli v pokladni. Ďalšia predavačka bola v zelenine, kde predavačka aj vážila, keď si zákazník tovar vybral. Zamestnankyňa, ktorá mala na starosti výkup fliaš, ktorý zabezpečovala z priestoru, ktorý už tvoril sklad, tiež nevidela do predajne, pretože tam bola stena, dvere boli drevené a aj keď boli otvorené, do predajne nevidela, pretože oproti dverám do skladu boli "mraziaky", regály, ktoré boli vysoké asi 1,80 m. A o tom, kde a ako budú umiestňované regály, rozhodovalo vedenie podniku. Regály si zamestnanci na základe pokynu navrhovateľa sami skracovali a premiestňovali počas pracovnej doby, bez toho, aby navrhovateľ prevádzku predajne na tento čas uzatvoril. V konaní bolo preukázané, že sledovanie predajne nebolo zabezpečené žiadnym technickým prostriedkom a v predajni nebola zamestnaná osoba, ktorá by mala na starosti stráženie tovaru v predajni. Svedkovia síce uviedli, že v predajni sa nachádzali zrkadlá, nevedeli uviesť, kde boli umiestnené, navrhovateľ o ich umiestnení nepredložil súdu žiadny dôkaz, a teda nebolo preukázané, že tieto zrkadlá možno považovať za dostatočné zabezpečenie predajne, ktoré by odporkyňu i ostatným zamestnancom umožňovalo dohliadať na zverenú hodnotu. Je zrejmé, že situáciu v zrkadle nemohli sledovať zamestnanci obsluhujúci pokladne, pretože museli sa sústrediť na prácu v pokladni, a ani zamestnanci vo výkupe fliaš, keďže sa pri tejto pracovnej povinnosti nachádzali v priestoroch skladu, ale ani zamestnanci mäsového úseku, keďže tento sa nachádzal za rohom predajne, a taktiež v čase, keď chcel zamestnanec ísť do predajne, keďže do predajne sa mohol dostať len cez sklad. Taktiež navrhovateľ umožnil, aby so zverenými hodnotami, najmä tovarom v predajni a v sklade disponovala osoba - brigádnik, učni, s ktorými navrhovateľ neuzatvoril dohodu o hmotnej zodpovednosti za schodok. Tieto osoby sa mohli pohybovať tak po predajni, ako i po sklade,

čím navrhovateľ riadne nezabezpečil, aby odporkyňa ale i ostatní zamestnanci na predajni č. XXX F. mali vytvorené také podmienky, ktoré by zverené predmety zabezpečovali proti zásahu inej osoby. Na základe uvedených dôvodov súd návrh zamietol. Poukázal na tú skutočnosť, že odporkyňa namietala aj výšku škody, spôsob vykonania inventúry, keď z inventarizačného zápisu vyplýva, že inventúra bola vykonaná z výsledkom manko 17.194,42 Sk a zo Záznamu z prerokovania inventúrneho rozdielu z 08.12.2004 vyplýva manko 44.033,- Sk, taktiež namietala aj rozpočítanie podielu manka medzi jednotlivých hmotne zodpovedných pracovníkov, poukázala na rozdiely v počtoch zamestnancov, ktorí podľa navrhovateľa spornej prevádzky a v spornom období pracovali, taktiež poukázala na skutočnosť, že v konaní bolo preukázané, že výsledok inventúry nebol prerokovaný s ostatnými zamestnancami, s ostatnými hmotne zodpovednými osobami. Vzhľadom na zásadu hospodárnosti občianskeho súdneho konania súd prvého stupňa sa uvedenými skutočnosťami bližšie nezaoberal, pretože mal dostatočne preukázané, že odporkyňa sa zodpovednosti zbavila celkom, keďže jej a ostatným spoločne hmotne zodpovedným zamestnancom na pracovisku v predajni č. XXX F. navrhovateľ nevytvoril také pracovné podmienky, aby mohla reálne bez zásahu tretích osôb dohliadať na jej zverené hodnoty. Odporkyňa sa tak zbavila zodpovednosti za schodok pri inventúre vykonanej dňa 01.09.2004, jej záväzok, ktorý v zmysle Dohody o uznaní záväzkov a o úhrade podielov na schodkoch zo dňa 13.04.2005 uznala v čase uznania, neexistoval a preto súd návrh v celom rozsahu zamietol. Súd sa ďalej nezaoberal námietkami odporkyne k výške schodku, jeho členením, správnosti vykonania inventúry, rozpočítaním schodku na jednotlivých zamestnancov, neprerokovanie výsledku inventúry so všetkými hmotne zodpovednými osobami. Vzhľadom na uvedené, ako aj s poukazom na skutočnosť, že nebola preukázaná iná zodpovednosť odporkyne ako zamestnankyne za škodu spôsobenú odporcovi ako zamestnávateľovi, súd návrh zamietol. Právne svoje rozhodnutie ďalej odôvodnil ust. § 182 ods. 1,2,3, § 189 ods. 1,2,3 Zákonníka práce. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol s poukazom na § 151 ods. 3 O.s.p. vzhľadom k tomu, že v konaní súd účastníkovi konania ustanovil zástupcu a v čase vyhlásenia rozsudku súdu nebolo doručené vyčíslenie trov konania, preto o trovách konania súd rozhodne až po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol ho zmeniť tak, že odvolací súd uloží povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 138,68 eur so 7 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 138,68 eur od 26.04.2006 do zaplatenia a náhradu trov konania. Namietal, že odporkyňa počas inventúrneho obdobia od 26.06.2004 do 01.09.2004, za ktoré bol vyčíslený predmetný schodok, ani v období, keď navrhovateľ prerokoval vznik schodku a jeho príčiny /08.12.2004/ a ani v období, keď odporkyňa uznala záväzok spočívajúci vo vyčíslenom podiele na schodku a jeho úhrade na základe dohody o uznaní záväzkov a úhrade podielov na schodkoch /13.04.2005/, neuvádzala nedostatky v predajni, ktoré uviedla v konaní pred súdom. Uvádzanie týchto nedostatkov odporkyňou v konaní považoval preto za účelovú obranu odporkyne v snahe vyhnúť sa zaplateniu žalovanej sumy. Poukázal na to, že odporkyňa mala povinnosť oznámiť navrhovateľovi v predpísanej forme uvedenej v článku II. ods. 3 Dohody o hmotnej zodpovednosti zo dňa 03.05.2004 v žalovanom období, resp. pri prejednávaní vzniku a príčin schodku nedostatky, ktoré by mohli ohroziť hospodárenie s hodnotami zverenými k vyúčtovaniu alebo nedostatky týkajúce sa pracovných podmienok, ktoré neumožňujú riadny výkon pracovných úloh bez ohrozenia zdravia a majetku. Takéto nedostatky odporkyňa navrhovateľovi neoznámila, čoho dôkazom je aj výpoveď svedka D. T., ktorý pred súdom prvého stupňa uviedol, že u navrhovateľa vykonával funkciu inšpektora a v predajni č. XXX F. vykonával kontroly. Uvedený svedok nepotvrdil obranu odporkyne, že mu odporkyňa hovorila o nedostatkoch v predajni a uviedol, že ak by v predajni boli nejaké problémy spojené s ohrozením hospodárenia so zverenými hodnotami, tieto by museli byť zachytené v inšpekčných záznamoch. Informácie o nedostatkoch, ktoré uviedla odporkyňa pred súdom, inšpekčné záznamy neobsahovali. Povinnosť odporkyne hlásiť v predpísanej forme a určeným zástupcom navrhovateľa nedostatky na predajni odporkyňi vyplývala aj z dokumentu nazvanom Hlavné povinnosti pracovníkov prevádzkových jednotiek pri ochrane družstevného majetku a zábrane vzniku mánk. Ďalej poukázal na článok V. ods. 3 a ods. 12 Prevádzkového poriadku pre činnosť maloobchodných prevádzok navrhovateľa /pracovná náplň odporkyne/, v ktorom boli upravené povinnosti pracovníkov navrhovateľa týkajúcich sa komunikácie so zástupcami dodávateľských firiem, s ktorým poriadkom bola odporkyňa oboznámená. Napriek tomu odporkyňa tieto povinnosti nerešpektovala a problémy s otvorenými reklamáciami riešila so zástupcami dodávateľských firiem. Z uvedeného vyplýva, že odporkyňa si povinnosti vyplývajúce z Dohody o hmotnej zodpovednosti, povinnosti z dokumentov súvisiacich s jej pracovno-právnym vzťahom, ako aj povinnosti vyplývajúce priamo zo zákona /Zákonník práce/ neplnila, čoho dôsledok bol vznik schodku.

Napokon odporkyňa uznala schodok čo do dôvodu i výšky a zaviazala sa ho navrhovateľovi zaplatiť spôsobom uvedeným v článku IV. Dohody o uznaní zväzku a úhrade podielov na schodkoch zo dňa 13.04.2005. Taktiež poukázal na to, že odporkyňa v zmysle § 183 ods. 1 Zákonníka práce od hmotnej zodpovednosti neodstúpila, mal za to, že nárok, ktorý si voči odporkyňi uplatňuje, je preto dôvodný.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Mala za to, že v predajni, kde pracovala v pozícii vedúcej predajne, navrhovateľ nemal pre svojich zamestnancov vytvorené vhodné pracovné podmienky, a to najmä v tom, že zariadenie predajne a personálne zabezpečenie nebolo objektívne spôsobilé zabrániť škodám, ktoré vznikali s najväčšou pravdepodobnosťou v dôsledku krádeží. O tom svedčia neustále sa opakujúce „manká“, ktoré navrhovateľ predpokladal a riešil pre seba najjednoduchším spôsobom. Svojím zamestnancom strhal na základe fiktívnych zmlúv o pôžičke z miezd zrážky, ktoré si v prípade zistenia škôd započítaval s náhradou škody. Mala za to, že vykonané dokazovanie pred súdom prvého stupňa tieto nedostatky a pochybenia na strane navrhovateľa jednoznačne preukázalo. Vyslovila presvedčenie, že návrh o náhradu škody bol podaný po uplynutí premlčacej lehoty. Vzájomná dohoda o hmotnej zodpovednosti bola totiž uzavretá v čase, keď medzi účastníkmi ešte neexistoval pracovno-právny vzťah a dohoda o uznaní záväzkov a úhrade podielov na schodkoch zo dňa 13.04.2005, ktoré je nutné považovať za dohodu podľa § 191 ods. 3 Zákonníka práce a ktorá na dohodu o hmotnej zodpovednosti nadväzuje, bola naopak uzatvorená v čase, keď už medzi účastníkmi pracovno-právny vzťah zanikol.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Navrhovateľ ako odvolací dôvod uplatnil nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa a neúplne zistený skutkový stav.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli navrhovateľom v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Za daného stavu si odvolací súd osvojuje dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne odkazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p.. K námietkam navrhovateľa uvádzaných v odvolaní dodáva:

Podľa § 182 ods. 1 - 3 Zákonníka práce č. 311/2001 (platného v čase vzniku škody) ak zamestnanec prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverenú hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obeh alebo obrat, ktoré je povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok. V dohodách sa môže so zamestnancom súčasne dohodnúť, že ak budú pracovať na pracovisku s viacerými zamestnancami, ktorí uzatvorili dohodu o hmotnej zodpovednosti, zodpovedajú s nimi za schodok spoločne (spoločná hmotná zodpovednosť). Dohoda o hmotnej zodpovednosti sa musí uzatvoriť písomne, inak je neplatná. Zamestnanec sa zbaví zodpovednosti celkom alebo sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia. Konštrukcia osobitnej zodpovednosti podľa citovaného zákonného ustanovenia je založená na tom, že zamestnanec, s ktorým bola uzavretá dohoda o hmotnej zodpovednosti, nevyúčtoval hodnoty zverené mu na základe tejto dohody, takže vznikol schodok. Schodok pritom predstavuje účtovný rozdiel medzi celkovou hodnotou vecí /a iných hodnôt/ riadne zverených a záúčtovaných na jednej strane a medzi hodnotou vecí /a iných hodnôt/ zistených a vyúčtovaných na strane druhej. Osobitosťou tejto zodpovednosti je, že sa pri nej vychádza z prezumpcie viny zamestnanca a zavinenie zamestnanca nie je zamestnávateľ povinný dokazovať. Zamestnávateľ preukazuje len platné uzavretie dohody o hmotnej zodpovednosti, existenciu schodku na hodnotách, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať. Podľa § 177 ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľ je povinný svojim zamestnancom zabezpečovať také pracovné podmienky, aby mohli riadne plniť svoje pracovné úlohy bez ohrozenia života, zdravia a majetku, ak zistí nedostatky, je povinný urobiť opatrenia na ich odstránenie.

Aj odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa má za to, že ak by si navrhovateľ dôsledne plnil povinnosť predchádzať škodám, ktorá mu vyplývala z vyššie citovaného zákonného ustanovenia, nemusel vzniknúť schodok, zaplattenia ktorého sa v danej veci voči odporkyni domáhal. K námietkam navrhovateľa, že nedostatky vážnejšieho rázu, ktoré mohli ohroziť hospodárenie so zverenými hodnotami, odporkyňa neoznámila doporučeným listom zaslaným predsedovi družstva vykonávajúcemu kontrolu v predmetnej predajni odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 82 Zákonníka práce, podľa ktorého sa ukladá vedúcim zamestnancom zabezpečovať prijatie včasných a účinných opatrení na ochranu majetku zamestnávateľa, čo si odporkyňa oznámením inšpektorovi, ktorý na predajni D. č. XXX F. vykonával kontroly, splnila. Táto skutočnosť vyplýva z výpovede svedkyne E. C., ktorá u navrhovateľa pracovala od roku 2003 do roku 2005 a ktorá bola svedkom toho, ako odporkyňa hovorila inšpektorovi o kamerách, že sa predajňa nedá sledovať, žiadala nainštalovanie kamier z dôvodu, aby sa predajňa dala lepšie sledovať, vzhľadom na to, že keď musí prijímať tovar, nevie, čo sa v predajni deje, že v predajni sú vysoké regály a preto nevidí celú predajňu. Svedkyňa E. H., ktorá u navrhovateľa v rokoch 2004 a 2005 a aj v súčasnosti vykonáva funkciu vedúcej personálneho odboru, potvrdila, že keď sa uzatvárala pracovná zmluva, plánovali obsadiť miesto vedúcej v F.. Odporkyňa bola zaučaná v inej prevádzke, bola zaučená v supermarkete D., kde je dobré vedenie. Bolo to aj preto, že v predajni v F. boli pretrvávajúce nedostatky. Z oznámenia o výsledku zúčtovania inventúry zo dňa 13.10.2011 vyplýva, že na predajni bolo vyčíslené manko 111.807,- Sk, z oznámenia o výsledku zúčtovania inventúry zo dňa 08.02.2002 v prevádzkovej jednotke č. XXX F. vyplýva, že na predajni bolo vyčíslené manko 105.202,- Sk, z oznámenia o výsledku zúčtovania inventúry zo dňa 17.03.2001 v prevádzkovej jednotke č. XXX F. vyplýva, že bolo vyčíslené manko 89.599,- Sk, z oznámenia o výsledku zúčtovania inventúry zo dňa 02.04.2002 v prevádzkovej jednotke č. XXX F. vyplýva, že bolo vyčíslené manko 54.749,- Sk, z oznámenia o výsledku zúčtovania inventúry zo dňa 31.08.2002 v prevádzkovej jednotke č. XXX F. vyplýva, že bolo vyčíslené manko 86.359,- Sk, z oznámenia o výsledku zúčtovania inventúry zo dňa 20.09.2003 v prevádzkovej jednotke č. XXX F. vyplýva, že bolo vyčíslené manko 140.457,- Sk, z oznámenia o výsledku zúčtovania inventúry zo dňa 26.06.2004 v prevádzkovej jednotke č. XXX F. vyplýva, že bolo vyčíslené manko 265.358,- Sk. Zo záznamu (č.l. 37) o účtovaní fyzickej inventúry zo dňa 26.06.2004 v prevádzkovej jednotke č. XXX F. vyplýva, že bolo vyčíslené manko 295.699,- Sk. Zo záznamu z prerokovania inventúrneho rozdielu z 08.12.2004 (čl. 236, 13) vyplýva, že na D. č. XXX F. pri inventúre dňa 01.09.2004 zistené manko 44.033,- Sk, a prerokovania sa ako hmotne zodpovedná osoba zúčastnila odporkyňa. Z takto vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa vyplýva, že sledovanie predajne nebolo zabezpečené žiadnym technickým prostriedkom a v predajni nebola zamestnaná osoba, ktorá by mala na starosti stráženie tovaru v predajni. V predmetnej predajni so zverenými hodnotami, najmä s tovarom v predajni a v sklade disponovali ďalšie osoby, brigádnicí, s ktorými navrhovateľ neuzatvoril dohodu o hmotnej zodpovednosti. Z výsluchu odporkyne, ako i svedkov vypočutých v konaní bolo preukázané, že tieto osoby sa mohli pohybovať tak po predajni, ako i po sklade, čím navrhovateľ riadne nezabezpečil, aby odporkyňa, ale i ostatní zamestnanci na predajni č. XXX F. mali vytvorené také podmienky, ktoré by zverené predmety zabezpečovali proti zásahu inej osoby. Odvolací súd preto nepovažoval námietky navrhovateľa uvádzané v odvolaní ohľadne neplnenia si povinností odporkyne vyplývajúce jej zo Zákonníka práce, dohody o hmotnej zodpovednosti a vnútroorganizačných noriem navrhovateľa (prevádzkový poriadok pre činnosť maloobchodných prevádzok) za dôvodné, keď nebolo povinnosťou len vedúcej predajne (odporkyne) organizovať pracovné činnosti tak, aby na predajni v F. opakovane nedochádzalo k nedostatkom vedúcim k vzniku schodku.

Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplynulo, že navrhovateľ ako zamestnávateľ si povinnosti uložené mu v ustanovení § 177 ods. 1 Zákonníka práce nespĺnil, pričom ich nespĺnenie je treba považovať za skutočnosť, že schodok, ktorý vznikol v jeho predajni, vznikol celkom bez zavinenia hmotne zodpovednej odporkyne (§ 182 ods. 3 Zákonníka práce). Založiť zodpovednosť odporkyne na tej okolnosti, že odporkyňa ako hmotne zodpovedná zamestnankyňa v dôsledku toho, že jej zamestnávateľ nevytvoril primerané pracovné podmienky, neodstúpila od dohody o hmotnej zodpovednosti, resp. že podpísala dohodu o uznaní záväzku, neobstojí.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V danej veci odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O.s.p., preto súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách odvolacieho konania v zmysle § 224 ods. 4 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.